

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2008.g.

aprīlis

58. gads Nr.3

1.Kor 12: *Kā miesa ir viena, bet visi daudzie miesas locekļi kopā ir tomēr viena miesa, tā arī Kristus.*

Augšāmcēlies Kristus neparādījās tikai vienu reizi. Šīm parādībām ir daudz liecinieku. Pirmbaznīca atceras šo vienreizējo notikumu no dažādiem leņķiem un to atstāta ar vairākiem atšķirīgiem uzsvariem. Apustulis Pāvils konspektīvi atskaita satikšanās reizes pēc kārtas: "saskaņā ar Rakstiem trešajā dienā augšāmcēlies, parādījies Pēterim un pēc tam tiem vienpadsmit. Vēlāk Jēzus parādījās vairāk kā pieci simti brāļiem ... Pēc tam Viņš parādījies Jēkabam tad visiem apustuļiem. Bet pēdīgi pēc visiem Viņš parādījās arī man," tas ir Pāvils.

Šī atskaite norāda uz Bībeles stāstījuma nepilnību. Nekur Bībelē nedzirdam, kā sīkāk atstāta Kristus parādību "vairāk kā pieci simti brāļiem", nedz arī Kristus parādību Jēzus brālim Jēkabam. Tā saprotam, ka Jāņa evaņģēlija noslēguma vārdi ir burtiska patiesība: "Vēl ir daudz citu lietu, ko Jēzus darījis. Ja tās atsevišķi uzrakstītu, man šķiet, visa pasaule nespētu aptvert sarakstītās grāmatas." Jaunā Derība nav izmeļošs stāstījums. Tas ir nepilnīgs liecību sakopojums. Tā ir grāmata, kas mūs aicina pievienot savas ticības liecības, lai citiem varētu nodot tālāk dzīvo mantojumu, ko paši esam saņēmuši.

Man jāatzīstas, ka starp daudziem augšāmcēlušānās lieciniekiem, ir viens, ar ko pats vairāk identificējos - tas ir Toms, ko parasti pazīstam ar apzīmējumu "neticīgais". Viņš šo epitetu ieguva - kad pārējie mācekļi sacīja Tomam: "Mēs redzējam Kungu", Toms atbildēja: "Ja es neredzēju naglu rētas Viņa rokās un savu pirkstu neielikšu naglu rētās, es neticēšu." Toms bija cilvēks, kas neko nepieņēma tikai citu liecību dēļ. Toms vienmēr prasīja jautājumus un meklēja

pierādījumus. Toma dzīves ziņa sasauca ar modernā laikmeta skeptisko pragmatismu.

Šīs Toma īpašības jau izpaudās, kad Jēzus bija mācekļus sapulcējis, lai paziņotu, ka pienāks diena, kad viņš nebūs vairs viņu vidū. Jēzus paskaidroja, ka viņam būs mācekļi jāatstāj, bet ka nebūs ilgi prom. Jēzus solījis iet viņiem vietu sataisīt - un Jēzus apstiprināja, ka viņi visi zināja ceļu, pa kuŗu Jēzus ies. Mācekļi klusēja. Varam iedomāties, ka katrs aiz satraukuma aizturēja elpu. Bet Toms teica: "Kungs, mēs nezīnam, kurp Tu ej; kā lai mēs zinātu ceļu?" Jēzus atbildēja, ka viņš pats ir "ceļš, patiesība un dzīvība."

Nezinām, vai Jēzus atbilde Tomu apmierināja. Varbūt Toms pēc Jēzus atbildes pukojās, ka Jēzus vienā laidā runā līdzībās un mīklās. Kāpēc Jēzus nevarēja runāt skaidru valodu, ko visi saprastu? Bet varbūt Toms nebija īpaši neattapīgs. Toms teica, ka "mēs nezīnam kurp Tu ej". Toms teica "mēs" ne "es", ka citi mācekļi arī nesaprata, bet tikai Toms prasīja paskaidrojumu.

Lieldienu dienā, kad pārējie mācekļi bija sapulcējušies slēgtā istabā, Toms nebija ar viņiem.

Jēzus pirms dienām bija miris krusta nāvē, un mācekļi baidījās, ka viņiem stāv priekšā tas pats liktenis. Bet, pēkšņi augšāmcēlies, Kristus parādās viņu vidū un mācekļiem saka: "Miers, lai ir ar jums" - un mācekļi iegūst jaunu ticības spēku un drosmi. Kad vēlāk tai dienā Toms satikās ar pārējiem mācekļiem, tie ar šo brīnumaino pārsteigumu dalījās, bet Toms viņiem neticēja.

Nedēļu vēlāk, kad mācekļi atkal bija sapulcējušies tajā pašā slēgtajā istabā, augšāmcēlušāis Kristus visiem atkal parādījās. Un Kristus Tomam rādīja roku un kāju rētas un ļāva sev pieskarties. Šoreiz Toms Jēzus priekšā

Kristus, debess valdnieks
Florences kristību svētnīcā, 13. g.s.

nokrita ceļos un viņu slavēja: “Mans Kungs un mans Dievs!” Kristus atbildēja: “Svētīgi tie, kas neredz un tomēr tic.” Neticīgais Toms bija apšaubījis Kristus augšāmcelšanās īstenību. Bet Kristus, kas savā dzīves laikā bija rādījies kā cilvēks starp cilvēkiem, caur ko noslēpumaini pavīdēja dievišķais, nu pēkšņi atklājās kā mūžīgās dzīvības iemiesojums.

Identificējos ar neticīgo Tomu, jo neesmu spējis ticēt, ja pats “neredzu”, kam ticu. Esmu pateicīgs, ka šim “neticīgajam Toman” ir bijuši brīži, kad Dievs par viņu apžēlojies un ticība – vismaz uz mirkli - kļuvusi “redzama”. Vēlos dalīties ar šādu klusu Kristus “redzēšanu”, ko tieši nesen piedzīvoju. Tas notika mūsu šīs nedēļas Zaļās ceturtdienas dievkalpojumā dienas vidū. Dievkalpojums veidojās intīmā lokā. Bija tieši tas pats skaits kā Pēdejā mielasta reizē – 12 (plus mūsu neredzamis namatēvs, Kristus pats). Diev-kalpojuma noslēgumā, kā parasti, teicu svētības vārdus un metu krustu. Bet tad uz mirkli kaut kas pārsteidzošs it kā vizēja uz mana redzes loka robežas. Varbūt to vairāk iedomājos nekā redzēju, bet uz mirkli šķita, ka milzīgs Kristus – no gaismas veidots - parādās baznīcas aizmugurē koņa telpā. Viņš stāvēja mazliet izplestām rokām – un šķita, ka rādīja krusta naglu rētas savās delnās. Bet acumirkli vēlāk apzinājos, ka tā bija mānīga gaismas spēle. Dienas vidus saule neparasti apgaismoja koņa telpu. Spilgti izcēlās baltais ierāmējums un vidus stabs, kas radīja roku un ķermeņa ilūziju. Vēdinātāja apaļā lūka rādījās kā Kristus spožā galva.

Kaut gan šis “Kristus redzēšanas” mirklis bija gaužam īss, man spilgti iespiedās prātā, ko šis gaismas Kristus vēstīja: lai nebaidos no likteņa krustceļiem, jo Kristus ir pārcietis visu - pat nāves nebūtību, un krustam seko augšāmcelšanās. Kristus rādīja, lūk, savas caururbtās rokas. (Tādēļ uz dziesmu lapiņas vāka izvēlējos Florences mozaīku, kur Kristus kā debess valdnieks parādās ar krusta naglu rētām rokās un kājās). Kristus mirkļa parādība atgādināja, ka Augšāmceltais ir arī Krustā sistais - Kristus izstaroja izaicinošu mieru.

Kristus formu, ko redzēju, veidoja baznīcas ēkas elementi. Kad pulcējamies kā draudzes saime, tad apzināmies, ka baznīca nav tikai pamati, sienas, jumts. Baznīca ir “Kristus miesa” un mēs “katrs par sevi (esam) locekļi”. Pāvils paskaidro, ka mūsu vienotība Kristū izpaužas ar to, “kad viens tās loceklis cieš, tad visi citi locekļi cieš līdzīgi; vai, kad viens loceklis top godāts, tad visi locekļi priecājas līdzīgi.” Ik katrs zina, kāds krusts pašam ir jānes. Nav cilvēka, kas pārāk maz ciestu. Bet nav arī cilvēka, kas nepazītu mīlestības un miera pieskārienu. Pulcējamies Lieldienu rītā, lai Kristus ciešanas mums palīdzētu nebaidīties no savām ciešanām, un lai Kristus līksmā uzvara palīdzētu mums citiem “priecāties līdzīgi”.

Pateiksimies liecinieku virknei, kas no pirmajām Lieldienām līdz pat šai baltajai dieniņai ir pievienojuši savas ticības liecības. Paldies Dievam, ka Kristus ir gatavs pat neticīgiem Tomiem radīt iespējas kļūt ticīgiem. Āmen..

Laris Saliņš

Kā dzīvais Dievs darbojās cilvēka dzīvē (turpinājums)

raksta sākums 2007. gada decembra Baznīcas ziņās

ĀBRAHĀMS: Vecā Derībā mēs pazīstam vismaz trīs sevišķi izcilus cilvēkus – Ābrahāmu, Mozu un Dāvidu. Lai gan par Mozu un arī par Dāvidu ir rakstīts daudz vairāk, nekā par Ābrahāmu, tad tomēr no tiem Ābrahāms ir varbūt vissvarīgākā persona Bībelē tūlīt pēc Jēzus, jo Ābrahāmu Dievs sauc par visu ticīgo cilvēku garīgo tēvu, pirmo cilvēku, ko Dievs izvēlējās par pamatakmeni savam cilvēku glābšanas plānam. Cik ārkārtīgi svarīga ir Ābrahāma loma liecina tas, ka Matejs savā evaņģēlijā ietilpinājis Jēzus ciltskoku līdz Ābrahāmam, kā pestīšanas iesākumam. Vesela nodaļa apustuļa Pāvila vēstulē romiešiem ir veltīta Dieva attieksmēm ar Ābrahāmu, kā pamatojums doktrīnai, ka vienīgi ticība, ir tā, kādēļ Dievs žēlastībā taisno atgriezušos grēciniekus. Vēstulē galatiešiem divas nodaļas ir veltītas Ābrahāmam, lai pierādītu, ka pestīšana ir panākama bez darbiem un vienīgi ar ticību.

Kāpēc Dievs izvēlējās tieši Ābrahāmu? Šim jautājumam jāpaliek neatbildētam, jo Dieva loģika nav cilvēka loģika. Pēc mūsu saprašanas un vērtējuma Ābrahāmam nebija nekādas labas kvalifikācijas vai

„ieteikumi”, kas viņu izvirzītu tam darbam, kāds bija padomā Dievam Viņa cilvēku glābšanas plānā. Ābrahāms dzīvoja laika posmā, kad Bībelē nav minēts neviens, kas „staigāja ar Dievu”. Toties cilvēki no izbālējušām atmiņām par dzīvo Dievu bija izperinājuši neskaitāmas elkdievības.

Šim aramējiešu staigulim, nomādam, kura ģimene pielūdza elkus, sākumā bija vārds Ābrāms, kas nozīmē „izcilais tēvs” un droši vien apzīmēja kādu no kaldēju Ūras mēness kulta pagānu dievībām. Ābrāms nepazīna dzīvo Dievu. Bet Dievs neskatās no debesīm, lai atrastu kādu, kam būtu kāda dievišķa dzirkstelīte: „Ā, cik brīnišķīgi! Te ir kāds, kam ir drusku ticības! Es domāju, ka Es viņu glābšu!” Nē, kad Dievs toreiz skatījās no debesīm, viņš neredzēja nevienu ticīgo. Viņš redzēja visus cilvēkus, ieskaitot Ābrāmu, vienādi aizmirsušus dzīvo Dievu un nokļīdušus.

Vispirms Dievam bija jāpievērš sev Ābrāma uzmanība, tādēļ Viņš parādījās šim vienkāršajam, neizglītotam, klīstošam aitu un kazu ganu vadonim ar šķietami pasakainiem apsolījumiem, lai piedabūtu to

atstāt savas cilts elkdievības perēkli Chāranu. Kā mēs justos, ja pēkšņi kāds svešs vīrs vai parādība mums no zila gaisa teiktu: „Es tevi darišu par lielu tautu, Es tevi svētīšu un darišu lielu tavu vārdu, un tu būsi par svētību. Es svētīšu tos, kas tevi svētī, un nolādēšu tos, kas tevi nolād, un tevī būs svētītas visas zemes ciltis.”? Vai mēs spētu tā kaut kam tūlīt ticēt?

Ābrāma pirmās ticības pazīmes bija paklausība šim vēl nepiedzīvotam Dievam, kas parādījās viņam, runāja ar viņu un kas gribēja uz savu solījumu pamata viņu atšķirt no visa pazīstamā un ierastā, pavēlējams viņam doties 1000 jūdzes uz nepazīstamu zemi pretim nezināmai nākotnei. No sākuma Ābrāma ticība neizrādījās sevišķi stipra, bet Dievs ir neatlaidīgs. Mums ir pāris maldīgi uzskati par ticību. Pirmkārt, mēs bieži domājam, ka ticība ir pārliecība par kaut ko, kam nav pierādījumu. Otrkārt, mēs iedomājamies, ka Dievs mēra ticību ar tādu kā termometru, un ja šis termometrs nokrītas zem atļautā līmeņa, tad Dievs atmet ar roku, pārvelk tādām mazticīgām palagu un pamet to kā neglābjami garīgi mirušu. Bet tas nav tiesa. Vispirms, Dievs, ja nepieciešams, gādā bagātīgus pierādījumus, lai stiprinātu ticību, un, otrkārt, Dievs nekad neuzdod cilvēku, kuru Viņš nolēmis glābt, bet dod tam otru aicinājumu, sapurina to, aicina to atkal un atkal, līdz pēdīgi tas dzird un sāk sekot. Dievs ticību var kāpināt ar savu tiešo klātbūtni vai nepārprotamām zīmēm, bet cilvēkam ir brīva griba ticēt, vai neticēt.

Dievs Ābrāmam deva bagātīgus pierādījumus par savu īstenību. Viņš vismaz piecas reizes parādījās Ābrāmam ar vareniem apsolījumiem, un piektajā reizē noslēdza ar viņu derību jeb kontraktu, mainot Ābrāma vārdu uz Ābrahāmu, lai tas atspoguļotu minētos apsolījumus, jo Ābrahāms nozīmē „tēvs lielam daudzumam”. Ābrāms savukārt bija audzis ticībā ar katru dzīvā Dieva parādīšanos un solījumu atjaunošanu. Kad Dievs savu šķietami neiespējamo apsolījumu gādāt Ābrāmam pēcnācēju no neauglīgās 90 gadus vecās Sāras piepildīja ar brīnumaino Īzāka piedzimšanu, Ābrahāms kļuva pilnīgi sagatavots savas ticības kulminācijai, gala pārbaudījumam. Tas pienāca gadus vēlāk, kad Dievs Ābrahāmam pavēlēja ņemt savu neizskaidrojamā kārtā piedzimušo dēlu, kurš bija izaudzis par jaunekli, tēva prieku un lepnumu, dedzināmo malku un doties uz Morija kalnu.

Īzāka upurēšana ir viens no visvairāk neizprastiem vai pārprastiem notikumiem Bībelē, kas pilnīgi nevajadzīgi šausminājis un raudinājis neskaitāmus lasītājus un dievlūdzcējus. Nelaime ir tā, ka mēs mēģinām iekāpt Ābrahāma sandalēs un iedomāties, kā gan viņš, nabadziņš, varēja justies pēc tik briesmīgas pavēles, un kas tas par Dievu, kas var tā kaut ko pavēlēt. Savā iztēlē mēs ar smagu sirdi un drebelīgiem

soļiem mēģinām staigāt garo ceļu uz Morija kalnu, aizžņaugtu balsi dot izvairīgu atbildi sava dēla jautājumam par upurjēru, trīcošiem pirkstiem sasiet savu vienīgo dēlu, sakārtot malku un ņemt rokā nazi.

Diemžēl mēs neesam spējīgi iekāpt Ābrahāma sandalēs, jo mums vienkārši nav tāda ticība, kāda bija Ābrahāmam. Ar Īzāka brīnumaino piedzimšanu viņš bija sasniedzis savas ticības klints kalngalu. Viņš gāja drošiem soļiem uz Morija kalnu, pilnīgi sagatavojies upurēt un sadedzināt savu mīļoto Īzāku, jo viņš bija pilnīgi pārliecināts, ka Dievam ir padomā rādīt viņam vislielāko brīnumu – mirušo augšāmcelšanu un ka Dievs viņam Īzāku atdos atpakaļ no pelniem, ka notiks viņa dēla augšāmcelšana no nāves un iznīcības.

Tā nebija tukša, izmisīga cerība, bet dziļa, nesatricināma ticība. Dievs taču viņam bija apsolijs darīt Īzāku par lielu tautu un slēgt derību ar Īzāku un viņa pēcnācējiem! Ābrahāms ticēja Dieva apsolījumiem ar nemainīgu, bērna paļāvības pilnu ticību, kā vēstulē ebrejiem uzsvērts: „Ticības spēkā Ābrahāms, kad tika pārbaudīts, ir upurējis Īzāku, upurējis vienīgo dēlu, viņš, kas bija saņēmis apsolījumus, par ko bija teikts: „Pēc Īzāka tev pēcnācēji tiks nosaukti,” jo viņš domāja, ka arī no miroņiem Dievs spēj uzmodināt. (Ebr.11:17-19) Tieši šīs apskaužamās, nesatricināmās ticības dēļ Ābrahāms bija cienīgs kļūt par visas pasaules ticīgo garīgo tēvu un par svētību visām ciltīm un tautām, arī latviešiem. Ābrahāms pierādīja, ka cilvēkam ir iespējams ar dzīvā Dieva palīdzību pieaugt ticībā savam Radītājam un Glābējam līdz pilnīgai sevis aizliegšanai un nodošanai Dievam un Viņa nodomiem un tā dot pagriezieni pasaules nākotnei.

PĀVILS: Pēc Jēzus sākās laika posms, par kuru stāsta Apustuļu darbu grāmata. Tajā mēs sastopam cilvēku, kura uzskati un rīkošanās nevēsta neko labu Dieva plānam glābt cilvēku no grēka. Šis cilvēks ir vienkāršs amatnieks, telšu taisītājs, bet ar diezgan labu izglītību un godkārtīgiem nākotnes plāniem, kā viņš pats liecina par sevi: „Es esmu jūds dzimis Tarsā, Kilikijā, bet izaudzināts šinī pilsētā (Jeruzālemē), izglītojies pie Gamaliela kājām, pilnīgā saskaņā ar tēvu bauslību, dedzīgs Dieva bauslības cīnītājs. Astoņu dienu vecumā apgraižīts, no Israēla tautas, Benjamina cilts, ebrejs no ebrejiem, bauslības lietās farizejs, savā dedzībā kristiešu vajātājs, taisnība, ko bauslība paredz, nevainojams. Es esmu farizejs, farizeja dēls. Visi jūdi varētu apliecināt, ka esmu dzīvojis pēc mūsu reliģijas visstingrākās sektas noteikumiem, būdams farizejs.” (Ap.d.3:3, Fil.3:5-6, Ap.d.23:6, 26:4-5)

Šī iespaidīgā biogrāfiskā skice rāda cilvēku, kas agrāk Dievu nav pazinis, jo viņš gan ir bijis dedzīgs Dieva bauslības cīnītājs, bet viņš ir dievinājis bauslību un nevis tās devēju, dzīvo Dievu. Viņš nolīcis bauslību

un tēvu tradīcijas Dieva vietā, un visa viņa dzīve ir griezusies ap tām, vajājot visus, kas, pēc viņa domām, novēršas no tām, vai pārkāpj šos neaizskamos svētumus. Bauslība un tradīcijas viņam ir bijušas viss, un Dievs palicis nobīdīts kaut kur malā. Bet no malas dzīvais Dievs bija pētījis šo nomaldījušos, dedzīgo bauslības pielūdžēju, kā vislabāk piekļūt viņam, sākt darboties viņa dzīvē un pārvērst to no pestīšanas plāna nāvīga ienaidnieka par vislielāko no visiem labās vēsts veicinātājiem. Runa, protams, ir par Saulu no Tarsas, ko mēs labāk pazīstam kā apustuļi Pāvilu.

Kad Sauls bija iztrakojušies Jeruzālemē, kā īsts čekas pulkvedis postīdams kristiešu draudzi, iedams pa namiem, tverdams vīriešus un sievietes un nododams tos cietumā, viņš gatavojās paplašināt kristiešu vajāšanas jomu un gūstīt šos kaitīgos bauslības pārkāpējus arī Sirijas provincē. Bet netālu no Damaskas, viņš, līdzīgi Ābrahāmam, pirmo reizi mūžā sastapa vēl nepiedzīvoto Dievu – Dēla personā, kas apžilbināja Saulu ar savas pirmatnējo dievišķās gaismas godību. Saruna bija īsa un kodolīga: „Saul, Saul, kāpēc tu mani vajā?” – „Kas tu esi, Kungs?” – „Es esmu Jēzus, ko tu vajā; celies un ej pilsētā, un tev pateiks, kas tev jādara.” Tas viss.

Nedrīkst gan aizmirst, ka ap to pašu laiku Dieva Dēls Damaskā parādībā uzrunāja mācekli Ananiju un deva tam tālākos norādījumus par Saulu. Kad Ananija iebilda, ka Saulam taču nevar uzticēties, Jēzus viņu pārliecināja ar strupu pavēli: „Ej, jo viņš man ir izredzēts ierocis nest manu vārdu pagānu, ķēniņu un Israēla bērnu priekšā. Jo es viņam rādīšu, cik daudz viņam mana vārda dēļ jācieš.” (Ap.d.9:5,6,15,16) Kad dzīvais Dievs sācis darboties cilvēka dzīvē, tad cilvēkam atliek tikai klusēt un paklausīt.

Acīmredzot Jēzus neatstājās no Saula, bet turpināja neatlaidīgi darboties ar viņu, jo Sauls īsā laikā aptvēra un izprata Dieva cilvēku pestīšanas plānu un viņam uzticēto lomu tajā. Viņš pats vēlāk liecina: „Jo es jums apliecinu, brāļi: tas evaņģēlijs, kuru es jums esmu pasludinājis, nav cilvēku izdomāts. Es to arī neesmu saņēmis no kāda cilvēka, nedz kāds man to ir mācījis, bet Jēzus Kristus man to ir atklājis.” (Gal.1:11-12) Jau Damaskā, atguvis redzi un drusku atpūties no pārdzīvotā, viņš sāka sludināt par Jēzu sinagogās, ka tas ir Dieva Dēls, un kad citi par viņa sludināšanu vēl šaubījās, tad Sauls arvien vairāk iedegās un saviļņoja ļaudis. Tas turpinājās līdzīgā garā Jeruzālemē un tālāk līdz pašai Romai.

Saula jeb Pāvila pēdās kristiešu draudzes un draudzītes uzauga kā sēnes pēc auglīga lietusa. Viņa sludināšanu nespēja apstādināt ne cietumi, ne sitieni, ne nāves briesmas, ne šaustīšana, ne nomētāšana ar akmeņiem, ne briesmas no saviem tautas brāļiem un pagāniem un viltus brāļiem, ne bezmiega naktis, ne izsalkums, ne

slāpes, ne bads, ne sals un ne kailums. Tāda nesatricināma ticība nav akla ticība. Dievs gādāja, lai Saulam netrūktu pierādījumu, ka viņa ticība nav tukša cerība.

Kristus viņam deva savus norādījumus caur Svēto garu. Piemēram, ejot caur Friģiju un Galatiju tagadējā Turcijā, Svētais Gars aizliedza viņam un pavadoņiem sludināt Dieva vārdu Āzijas provincē. Nonākuši Mizijas apvidū, viņi lūkoja iet uz Bitiniju, bet Jēzus Gars viņiem neļāva Toties vēlāk Iroadā Pāvils naktī redzēja parādību: Kāds maķedonietis stāvēja, viņu lūgdams un sacīdams: „Nāc uz Maķedoniju un palīdz mums!” Tiatīras cietumā Pāvils ar savu biedru Sīlu, lūdzot Dievu un dziedot slavas dziesmas, piedzīvoja dīvainu zemestrīci, kad atvērās durvis un visiem cietumniekiem nokrita važas. Pāvilam nebija jāgudro, ko nozīmē parādības, dīvainie dabas untumi vai neizskaidrojamas norises. Viņš zināja, ka Dieva Dēls viņu uzmana un ik pa laikam gādā, lai viņam būtu atgādinājumi par dzīvā Dieva klātbūtni un darbošanos viņa dzīvē.

Laikam pati skaistākā un ticību spēcinošākā zīme, ko Dievs sagādāja Pāvilam, bija iespēja uz brīdi pacieņoties trešajās debesīs, paradīzē. Šādi epizodi tiek saukti par tuvas nāves pārdzīvojumiem. Tie ir labi pazīstami un dokumentēti arī mūsdienās, jo to skaits sniedzas miljonus. Pāvils 2. vēstulē korintiešiem ir kautrīgs lielīties par šo pagodinājumu, bet acīmredzot viņš tādu tuvas nāves pārdzīvojumu bija baudījis Listrā, kur no Antiochijas un Ikonijas atnākušie jūdi viņu bija nomētājuši akmeņiem un vilka to ārā no pilsētas, domādami, ka viņš miris.

Laikam šajā reizē Dievs viņam bija nolēmis piešķirt mazu atvaļinājumu no brutālās pasaules un, kā Pāvils pats raksta par sevi trešā personā: „...viņš tika aizrauts trešajās debesīs, paradīzē, dzirdēja neizsakāmus vārdus, ko cilvēkam nav atļauts izrunāt.” (2.kor.12:4) Tāda maza ekskursija garīgajā dimensijā paliekot neizdzēšamā atmiņā, un pēc tās cilvēkam vairs neesot bailes no fiziskās nāves. To mēs varam izmantīt Pāvila pēdējās vēstulēs, kurās viņš „kāro atraisīties un būt kopā ar Kristu, kas ir daudz, daudz labāk.”

Liekas, ka visu savu sūtības laiku Pāvils bija atradies savas ticības kalna galotnē, jo Dieva Dēls gādāja, lai Pāvilam netrūktu atgādinājumi, ka dzīvais Dievs un Viņa apsolījumi ir ļoti īsti. Tādēļ Pāvils ir nepārkožams rieksts ateistiem, jo tie vienkārši nespēj izskaidrot Saula pārvēršanos par Pāvilu, kas savukārt pārvērta Romas impērijas un vēlāk visas pasaules nākotni. Arī Pāvils pierādīja, ka dzīvais Dievs, darboties cilvēka dzīvē, spēj to apgriezt pilnīgi otrādi un no Dieva nepazinēja izveidot cilvēku, kas ar paša brīvu gribu izšķiras sevi aizliegt, padoties Dieva gribai un kļūst par Dieva ieroci Viņa nodomu izpildīšanai.

diak. Indriķis Kaņeps

Uzticības krusts A. Lezdkalnam un J. Reinsonei

Ziemeļu novada eglītes sarīkojums 6. janvārī, kad Ziemsvētku vecītis pēdējo reizi ieradās ar savu dāvanu maisu skaisti izrotātajā lejas zālē, kur bija pulcējušies kupls skaits novada locekļu, likās pareizais laiks un vieta, kad godināt divus no mūsu novada klusiem, bet čakliem darbiniekiem. Arnolds Lezdkalns un Jana Reinsone tika aicināti saņemt sudraba Uzticības krustu par ilgu gadu pašreizējā darbošanās Ziemeļu novadā. Šo atzinību Janai Reinsonei piešķīra novada Dāmu komiteja, bet Arnoldam Lezdkalnam Novada komiteja.

Jana Reinsone ir ilggadīga Dāmu komitejas locekle, kas visos darbos ir pielikusi savas čaklās rokas, lai Dāmu komitejas ieceres varētu īstenoties par svētību visam novadam. Viņa arī uzticīgi piedalījies Bībeles stundās un palīdzējusi ar kārtējā cienasta sarīkošanu un nokopšanu. Viņa piedalās arī garīgās literatūras lasīšanas grupā. Viņa savu darbu ir darījusi klusi un neuzkrītoši, bet bez viņas novada dzīvē daudz kā pietrūktu.

Arnoldu Lezdkalnu daudzi atcerēsies kā izteismīgu stāstu lasītāju daudzos novada sarīkojumos, kura autoru un viņu humoristisko stāstījumu izvēle ir uzjautrinājusi simtiem klausītājus. Arnolds Lezdkalns ir ziedojis arī savus architekta un mākslinieka talantus Jonkeru baznīcas pilnveidošanā un izdaiļošanā. Viņa pēdējais devums bija garīdznieku portretu rāmju restaurēšana un pirms tam mets diviem dievgalda

biķerīšu galdiņiem, kas tik jauki saskaņoti ar esošo ozolkoka motīvu. Ziemeļu novads pateicībā sirsnīgi apsveic abus jaunus Uzticības krusta kavalierus!

Diakons Indriķis Kaņeps

Magnuss un Baiba Kļaviņi, Arnolds Lezdkalns, Jana Reinsone, māc. Saivars, Ingas Saivares foto

2008. gada Draudzīgā Aicinājuma lasīšanas pasākums Nudžersijas latviešu skolā

Ar Kārļa Ulmaņa iedvesmi, Draudzīgais Aicinājums pirmskara Latvijā izveidojās par oficiālu un gadskārtēju izglītības veicināšanas akciju. Nudžersijas skolā ikgadu Draudzīgā Aicinājuma atcerē cenšamies piekopt šos cēlos mērķus- katru gadu ar mazliet citu virzienu, bet pamatā tomēr vienmēr ar to pašu pamat-

domu: lasīsim grāmatas, lai izkoptu valodu un prātu!

Kurpretī citus gadus ar labvēļu sponsorēto lasīšanu esam uzņēmušies atbalstīt kādu labdarības mērķi, piemēram Sibīrijas latviešu skolniekiem sagādāt ceļā naudu uz Latvijas nometnēm (mērķis īstenojās 2007. gada vasarā, kad ar Ingrīdas Miemes izpalīdzīgo izkārtosanu, četras skolnieces ar pavadoni atbrauca no Augšbebrim uz bērnu nometni Katvaros pie Limbažiem.) Šogad pieturēsimies pavisam tuvu K. Ulmaņa aicinājuma vadlīnijām: apdāvināsim mūsu skolas bibliotēku.

Mēs kā skola jau sen esam bijuši "bezpaumtņieki", un tāda statusa retais labums šogad bija taustāms: oktobra mēnesī, kad pārgājām uz jaunām telpām, līdz ar pārvākšanos nāca lielā grāmatu, gan mācību vielas, gan bibliotēkas krājuma revidēšana. Bibliotēkā palika kodols skolas bērniem piemērotu grāmatu, bet izņēmām nelāpāmi apvalkātās, kā arī labu daudzumu novecojušu padomju laiku izdevumu. Un tieši sakrīt ar

Nudžersijas skolas bērnu dārzs un pirmskola ar Lailu Liepiņu

Draudzīgā Aicinājuma datumu, ka tagad esam gatavi arī latviešu bērnu un jauniešu mūziku un latviešu filmas

(dvd); visu tādu, kas veicinās zināšanas un latviešu valodas attīstību.

Tādēļ šī gada aicinājums mūsu skolniekiem: uzstādīt mērķi starp janvāra beigām un Lieldienām izlasīt zināmu daudzuma lapas pušu latviešu grāmatās. Ar mērķa sasniegšanu aicinām skolnieku vecākus, vecvecākus un atbalstītājus dāvināt Nudzersijas skolas bibliotēkai kādu grāmatu vai ieskaņojumu centīgajam skolniekam par godu. Izgatavosim īpašas uzlīmes, kuŗās varēsīt ierakstīt skolnieka vārdu un tās ielīmēsīm izdevuma vākos. Palīdzēsīm arī sagādāt piemērotas grāmatas, kuŗas varēsīt iegādāties pret ziedoĶuma un dāvināt

Nudzersijas skolas saime dzied Draudzīgā aicināĶuma sarīkoĶumā

ieĶildīt tukšumus ar jauniem un krāšņiem izdevumiem! Plauktos liksīm grāmatas piemērotas skolniekiem vecumā no spēļu grupas līdz 8. klasei. Plauktos liksīm

skolniekam par godu. Aicinām ikkatru uzņemtīs atbalstīt kādu skolnieku - labu grāmatu nekad nevar būt par daudz! *Anita Bataraga*

Lieldienas Bruklinas skolā

Šogad Bruklinas atjaunotā skola pirmo reizi svinēja LIELDIENAS. OrganizēĶot šo pasāĶumu vēlēĶāmieš, lai savā starpā iepazīstas abu grupiņu bērni, skolotāĶas un arī vecāki. Skola ir pavisam jauna un šī bija ļoti laba iespēja tuvināties, sadraudzēties un veidot draudzīgu skolas kolektīvu. Tāpēc nolēmām, ka šīs būs pasāĶums tikai skolas saimei un Bruklinas Ķimenēm ar bērniem. Uz pasāĶumu tika uzaicinātas arī tās latviešu Ķimenes, kuru atvasītes dažādu iemeslu dēļ šinī mācību gadā vēl

nav pievienoĶušās Bruklinas skolas saimei. Tika aicināti visi Ķimenes loceĶji, daudzi ieradās pilnā sastāvā. Lieldienu pasāĶums tika ievadīts ar dziesmiņu „Bērna lūĶšana”.

SkolotāĶas Ineta un Marita stāstīĶa par Lieldienām un to svinēšanu, tradīĶijām, par olu krāsošanu, dāvināšanu, ripināšanu u.t.t. Vēlāk visi iekustināja kāĶas deĶojot un ejot rotaļās. Pēc šīm aktivitātēm visi draudzīgi devās uz apakšstāvu, kur sākās lielā olu

Bruklīnas skolas saime Lieldienu svinībās – Skolas pārĶine Ilona Vilciņa pirmās rindas vidū baltā blūzē

krāsošana, dāvināšana un ripināšana. Arī tēti tika likti pie darba! Virtuvē pie pankūku cepšanas rosījās tēti Uldis un Aleksis.

Pa to laiku, kamēr olas tika ripinātas un pankūkas ceptas, ieradās Lieldienu Zaķis, dāvanā atnesdams lielu grozu, pilnu ar krāsainām pārsteiguma olām, kuras tika paslēptas visneiedomājamākajās vietās! Bērni, uz zinājuši par Lieldienu Zaķa apciemojumu un atnestajām dāvanām, steidzīgi devās „Olu medībās.” Pašiem mazākajiem palīdzēja vecāki, bet lielākie bērni ātri vien pielasīja pilnus groziņus. Un pārsteigums bija vēl lielāks, kad atklājās, ka oliņās ir ne tikai konfektes, bet arī mazas jaukas mantiņas!

Tālāk visi pulcējās uz pasakas „Zaķīšu pirtiņa” lasījumu skolotājas Maritas izpildījumā, kas aizrāva visus – gan lielus, gan mazus. Bērni ar lielu interesi un aizrautību aplūkoja ne tikai krāsainās ilustrācijas, bet arī mutes pavēruši noskatījās „Zaķīšu pirtiņas”

animācijas versiju. Arī vecākiem šī tik jaukā, sirsnīgā un vienkāršā animācijas filmiņa bija sava veida atgriešanās tālajā un skaistajā bērnībā...

Pēc jaukā atelpas brīža bērni vēl nodziedāja dažas dziesmiņas, padejoja un tad visi devās lejā uz lielo pankūku ēšanu, kuras bija izdevušās ļoti gardas. Protams, netika arī aizmirstas olas un speķa pīrādžiņi!

Visi bija izpriecājušies, paēduši un pamazām sāka posties uz māju pusi.

Bērnu prieka pilnās gaviles un mirdzošās actiņas bija lielākais prieks un gandarījums pasākuma organizētājiem Ilonai Vilciņai, Maritai Lazdiņai un Inetai Rozei!

Lai apskatīties FOTOGRAFĪJAS un VIDEO, ienāciet portālā www.CentreLV.com

Izmantojot iespēju, gribam vēlreiz pateikties visiem Bruklinas latviešu skolas atbalstītājiem un ziedotājiem!
PALDIES!

Ilona Vilciņa

Salas Lieldienu olu medības

Lieldienu rītā bērni bija ieradušies uz Salas baznīcas svētku dievkalpojumu gatavi pēc tam piedalīties draudzes tradicionālās Lieldienu olu medībās. Bērni bija skaisti pulcēti glauņās Lieldienu drēbēs, bet aukstā laika dēļ, bija

1. rindā no kreisas: Katarīna Rence, Nikolais Stars, Marta Kanne, Amālija Kanne, Maija O'Hara, Ēriks Mazzanobile, Lūcija Jurēvica, Katarīna Mazzanobile. 2. rindā: Dagmāra Lapiņa, Melisa Ejupa, Magdelēna Mineata, Laila Lapiņa, Aleksandris Grīnvalds, Nikolais Grīnvalds.

virsu jāvelk ziemas mēteļus un jakas. Katram bērnam līdzī no mājām paņemts tukšs Lieldienu olu groziņš. Lieldienu zaķis bija paslēpis baznīcas plašā teritorijā krāsainās olas kuras bērni ātri sameklēja. Šogad ciemojās arī bērni no Baltimoras, Bostonas un Toronto. Salas novads īpašu uzmanību pievērša baznīcas bērniem un jaunām ģimenēm lai tos ciešāki piesaista draudzes dzīvē. Pēc medībām, visi mazie un lielie devās mājās pēc aukstā rīta nodarbībām sasildīties pie klātiem Lieldienu brokastu galdiem.

Eriks Niedritis, MD

Ziedojumi Palīdzības fondam 2007. gadā

\$500: Anonīms

\$350: Riekstiņš Jānis

\$300: Rūsis Roberts & Dagnija

\$250: Bībelnieks Māris & Baiba, Kurēns Ervins & Ilga, Neimanis Andris

\$200: Briģis Janina, Grīnfelds Osvalds, Kaņeps Indriķis & Jolanta, Zariņš Juris & Silvija

\$150: Semba Gunta

\$120: Pukķe Jānis

\$100: Anthony Biruta, Bārs Edgars & Inta, Beiniķis Vilmārs & Ilze, Bērziņš Ivars & Vija, Bole Guntis & Vija, Ciguzis Jānis & Aleksandra, Creamer Velta, Čače Gunārs & Marija, Dārziņš Annis & Ingrida, Gedulis Gundega, Gobiņa Elita, Grīviņš Edvins, Grūbe Baiba, Harvey Gunta, Juzups Arturs & Rita, Kancāns Jānis & Ilze, Kopāns Kārlis, Krieviņš Haralds & Ārija, Ķirsis Kārlis, Lakstīgala Ilze, Morton Donald & Vija, Mundheim Guna, Priede Eriks & Inga, Putenis Mārtiņš & Kristīna, Saliņš Gunārs & Jautrīte, Sausais Laimdota, Schnur Maruta, Singletary Daile, Spirģis Jānis, Upeniece Vēra, Willems Ilze, Zālīte Mārtiņš & Vineta, Zariņš Dzintra.

\$65-\$75: Bērziņš Juris & Ilze, Osis Aivars & Daiga, Pumpurs Āra, Reinsons Janina, Rudzītis Dace, Teriņš Arnolds.

\$50: Arsons Rasma, Ast Mara, Avens Voldemārs & Irēne, Baumanis Austra, Blumfelds Aija, Briedis Mirdza, Cherepes Daina, Cīrulis Benita, Dzina Dzintars, Elks Velta, Erdmans Irene, Gāle Viesturs & Ieva, Gargantiel Ana, Gaujers Ilmārs, Ginters Fricis, Gobiņš Guntis, Griffiths Māra Priedīte, Jegers Egils, Jurevics Māris & Susan, Juzups Alfreds & Rita, Kalniņš Ilmārs & Dagmāra, Kellijs Lilita, Lācis Indulis & Ruta, Lapiņa Zelma, Lediņš Herberts & Ingrida, Leifroks Modra, Miemis Juris & Ingrida, Padeģis Andris & Māra, Pelše Andrejs & Aija, Pilmanis Biruta, Preiss Kārlis & Izolda, Putenis Valda, Reikmanis Jānis, Rencs Linda, Roze Līgija, Rozenberg Ilga, Rubāns Eduards & Vija, Rupners Ints & Ilze, Sedlak Aija, Silva Lolita, Sombers Diāna, Spalviņa Ināra, Uibo Ansis, Veide Maija, Zārdis Jānis & Aradine, Zariņš Juris, Zariņš Jānis, Zosuls Ojārs & Maija.

\$30-\$40: Čiekurs Johanna, Ivanovs Georgs, Lezdkalns Arnolds & Silvija, Plūdums Arnolds & Rita, Raudzēns Zigrīda, Sperauskas Tomas & Maija, Sprosts Andrejs, Veinbachs Arnolds.

\$25: Āboliņš Arnolds, Birkmanis Laimons, Bošs Nora, Briedis Ausma, Burkevics Biruta, Ciekurs Aina, Dikmanis Elsa, Dzelzkalns Raimonds & Malda, Ence Rasma, Eovino Sarmīte, Gallant Ilze, Gothards Auseklis, Grinbergs Tālvāldis & Ida, Grīviņa Ausma, Gross Jānis & Inese, Kļaviņš Magnuss & Baiba, Kļaviņš Pēteris, Krūmiņš Ferlands & Velta, Kundziņš Viesturs & Ārija, Kušķis Indulis, Lemānis Kurts, Liviņš Valdis, Miķītis Viesturs, Millers Elga, Neimanis Georgs, Ozola Indra, Ozola Monta, Ozols Gunārs, Plostņš Ruta, Rozēns Jānis & Ieva, Siliņa Vera, Sīlis Guna, Stālis Astrīda, Stiebris Ilmārs & Aina, Svetulis Emma, Šics Kārlis & Ženija, Upats Jānis & Valentine, Vallens Dagmara, Vasers Jānis & Biruta, Vedners Leo, Veidis Ingrida, Vīksna Maigonis, Zēbergs Juris, Zekunde Laimdota.

Līdz \$20: Ābele Edgars, Balodis Klementīne, Briedis Ārija, Dimbīrs Ilga, Grīgors Olita, Grīnbergs Tālvāldis & Ida, Hofmanis Ilmārs, Kalniņš Imants, Kalniņš Marija, Ķencis Elmārs & Ilga, Pillanders Nora, Sorocinskis Elza, Šulcs Indulis & Līga, Tilts Gaida, Trautmanis Alfreds & Silvija, Zālīte Valters & Imma, Ziverts Manfreds.

\$1,600: Thrivent Financial for Lutherans (matching funds)

\$1,230: Mārča Braunfelda palīdzības fondam: (\$1,000: Kaņeps Indriķis & Jolanta; \$100: Dzina Ilmars & Erita, Strautmanis Vija; \$30 anonīmi).

Piemīņas ziedojumi 2007. gadā

Arvīda Harju piemīņai: \$225 (Hedviga Harju)

Olgas Immermanis piemīņai: \$350 (Anita Anthony Estling, Zinta Sundby, James & Benita Zingerman)

Franča Krečko piemīņai: \$1,320 (John & Baiba Akkerman, Daugavas Vanagi, Vija Ernestsons, Filadelfijas Sv. Jāņa dr. pamatsk., Jānis & Gunta Giga, Ilgvars & Sarmīte Grietens, Olita Grīgors, Hallowell ģim., Māra & Sonja Jansons, Brigita Klaus, Latviešu Federālā Kreditsabiedrība Ņujorkā, LAMZA, Latvijas Nacionālās Operas Ģilde, Herberts & Ingrida Lediņš, Longailendas koris, Patric & Laura McDonnell, Jānis Reikmanis, Edvins & Beatrise Rasums, Vera Upeniece & Irene Jasuta & Elga Lutcher, Kārlis Vanags)

Annas Kucko piemīņai: \$100 (Anita Chekijian)

Otto Kūliņa piemīņai: \$510 (L. De Matteo, N. McGlacklin, C&J Gruber, J. Hirtle, A. Jaccard, T&M Kaufman, S&J Kesler, C&C Kulins, J&E Laudanskis, L. Laufer, R&J Lowe, A. Mitrevics, E. Raffa, J. Schechter, R&E Shannon)

Terezēs Michelsons piemīņai: \$500 (Imgarde Āboliņš)

Ilgas Šafy piemīņai: \$100 (George Nogle)

Nikolaja Siliņa piemīņai: \$1,750 (\$1,000: Jānis & Gerardine Ferlins. Līdz \$100: Aivars & Māra Bars, Edgars & Inta Bars, Frida Grūbe, Suzan Kepsel, Latviešu Federālā Kreditsabiedrība Ņujorkā, Juris & Daina Lazdiņš, Harijs & Hilda Sprukts, Vera Upeniece, Lilija Ziverts)

Valentīna Veidis piemīņai: \$50 (Ieva & Frank O'Rourke)

Lucijas Zamurs piemīņai: \$100 (Andris & Māra Padeģis)

Māc. Richarda Zariņa piemīņas fondam: \$50 (Olita Grīgors)

Sirsnīgi pateicamies visiem ziedotājiem!

Liels Latvietis

Jānis Rīšbergs bija unikāls cilvēks. Piedzima ar daudzām Dieva dotām dāvanām Mazsalcā, Latvijā, 1918. g. 28. decembrī. Panākumiem bagātais mūžs beidzās pie Atlantas, Georgia 2007. 1. septembrī. Garš un izskatīgs. Prata arī labi ģērbties, ja vajadzēja. Iejūtās visās sabiedrībās, kā privātā, tā veikalnieciskā. Viegli iepazīnās

ar svešiem cilvēkiem un arī panāca, ka viņu atcerēsies. Kaut angļu valodu viņš prata ļoti labi, runāja ar izteiktu latvisku akcentu, tā bieži izpelnoties iespēju pastāstīt par savu izcelsmi un piedzīvojumiem. Visumā atstāja labu iespaidu visur, kur apgrozījās: no Baltā nama Vašingtonā līdz Buckingham pilij Londonā, un daudzās bankjeru, celtnieku, inženieru, arhitektu, pilsētu plānotāju, zinātnieku un pētnieku konferencēs. Viņam bija neremdējama ziņkāre. Nebija gandrīz nekas, kas viņu neinteresēja. Ar prieku pilnām acīm viņš raudzījās uz jaunumiem un nekad nepalaida garām iespēju kaut ko jaunu iemācīties. Ja dzirdēja par kādu cilvēku, kurš kaut ko jaunu bija izgudrojis mājokļu laukā, gribēja to satikt. Abonēja un lasīja visu periodiku. Viņam bija izcilas spējas vērot, kā arī izvērtēt visu redzēto un piedzīvoto, neaizmirstot neko, par ko samaksāta „skolas nauda”. Viņš vienmēr gribēja mācīties no citu kļūdām, lai nebūtu jāmacās pašam no savām. „JR”, kā mēs viņu mēdzām saukt, strādāja septiņas dienas nedēļā un vēl pa nogalēm. Bet viņam jau tas nebija nekāds darbs, bet drīzāk dzīves prieku baudīšana.

Viņa smadzeņu spējas (IQ) laikam neviens neizmērīja, bet tās bija jaudīgas un droši vien pietiekošas, lai iestātos Mensa. Arī viņa atmiņa bija leģendāra. Tā izpaudās neizsmeļamos joku, anekdotu, asprātību, sakāmvārdu un piedzīvojumu stāstu krājumos. Šos krājumus viņš ikdienā pielietoja, kā naglai uz galvas raksturojot notiekošo ar stāstu vai joku. Viņš pārspēja Mark Twain. Viņš varēja runāt līdzībās, jebkurai sarežģītai situācijai rodot vienkāršu izpratni vai raksturojumu. Viņam arī bija nervi, kā striķi. Tā sauktais „stress” viņam ripoja pāri. Reiz kad lietas gāja sevišķi grūti, kāds viņam vaicāja, nu kā tad viņš tagad jūtās. Pasmējās un teica, ka viņam viena kāja

esot spainī ar vārošu ūdeni un otra kāja ledus ūdenī, bet caurmērs esot tieši viņam pa prātam!

Fenomenālo atmiņu vai intelektu raksturo šāds piemērs: komandējumos uz citām pilsētām viesnīcā JR parasti ņēma istabu ar divām gultām: vienu sev un otru kādam darbiniekam. Kad dienas darbs bija veikts, tad vēl līdz aizmigšanai JR gribēja vispusīgi izanalizēt situāciju. Viņš runāja un runāja, kamēr aizmiga teikuma vidū. Otrā rītā pamodies, viņš teikumu turpināja, kur bija vakarā apstājies.

Viņš bija arī taupīgs un ar bagātību neplātījās. Kad darbinieki prasīja algas pielikumus, tad kādreiz esot teicis, „nu jā, tu jau to naudu tikai nodzērsi un tad nebūs ne tev, ne man”. Kā labs piemērs darbiniekiem, pats viņš nedzēra un nesmēķēja nemaz.

Kaut gan citādi būdams taupīgs, automašīnas viņš netaupīja. Sanāca pat tā, ka Hertz vairs negribēja viņam auto īrēt, jo vienmēr atveda atpakaļ apdauzītu. JR mēdza rūpīgi apskatīt visus pērkamos zemes gabalus. Apskate notika dzenot auto pa mežiem, pļavām un arumiem. SUV toreiz nebija tik populāri un parastie auto nebija tādi braukšanai piemēroti, bet JR tas nekavēja. Zemes gabalu apskates notika arī pa gaisu. Vienu laiku viņam bija lidmašīna un pats bija pilots.

Dzelzaina mērķtiecība un neatlaidība arī bija spilgtas rakstura īpašības. Ja viņš uz kādu lietu fokusējās, tad to patiešām izpētīja līdz galam, veltot tam visu savu uzmanību un intelektu. Kādreiz tas varēja arī būt dubultgriezīgs zobens, jo viņš nespēja no iemīļota pasākuma laicīgi atkabināties.

Pēc tam, kad JR 1958. gadā pārņēma vadību General Builders Corporation, izveidojās situācija, ka vienā nopietnā uzņēmumā, kura akcijas tirgoja American Stock Exchange, ikdienas vadība notika latviešu valodā! Visos vadošos amatos Rīšbergs bija ielicis latviešus. Tā bija gandrīz tāda „cosa nostra”. Vienu otru reizi bija neērti pret iedzimtiem, kuri latviski vēl nebija paspējuši iemācīties. Kad bijām kopā ar otru pusi kādā tirdzniecības darījumā, JR ar smaidu sejā paziņoja, ka mēs tagad izejam no telpas ārā un tad sākām savā starpā iedzimto priekšā lietu apspriest latviski.

Par JR formālo izglītību nav daudz ko teikt, jo bez tās viņš droši vien būtu arī izticis. Viņš esot studējis ķīmiju Latvijas Universitātē, tautsaimniecību Heidelbergas Universitātē un pēc ieceļošanas ASV 1947. gada Jāņos, bijis uz lekcijām UCLA un Columbia universitātēs. Dzīve bija viņa galvenā universitāte un tur viņš ieguva visaugstāko grādu. *Ivars Bērziņš*

Kristības

Lily Jane Bobal, dzimusi 2007 g. 21. jūnijā, Winthrop University Hospital in Mineola, New Yor. Vecāki : Tom un Joanne Miemis Bobal. Krustvecāki: Michael Esposito and Tracy Bobal. Kristīta 2008. g. 2. martā Salas baznīcā, māc. Saliņš.

*no kreisas: māc. Saliņš,
Joanne, Lily un Tom Bobal,
Tracy Bobal un Micheal Esposito*

Dzimšanas dienas maija mēnesī

1 Kalnins, Marija	6 Linde, Janis	12 Nielsen, Guna A. Munters	19 Ford, Aina
1 Roze, Maira	6 Pelkaus, Ilze	12 Puris, Edvins	19 Riekstins, Benita
2 Aivars, Nora	6 Talbot, Lilita	12 Silgailis, Uldis	20 Jurevics-Harris, Ingrida
2 Kravaine, Aija	7 Garbarino, Inga Miemis	12 Sprogis-Mastins, Irma	21 Malinovskis, Aleksandrs
3 Ciekurs, Richards	7 Ozolins, Valija	12 Viksna, Maigonis	22 Jansons, Ieva Marija
3 Salins, Laila	8 Harvey, Gunta	12 Zarins, Janis	22 Kalnins, Imants
4 Batarags, Edite	8 Laivina, Maija	14 Budkevics, Karlis	22 Pinnis, Margers
4 Laudanskis, Janis	9 Adams, Inta	14 Muir, Ingrida	23 Plostins, Harijs
4 Meixner, Nora	9 Feeney, Rita	15 Avens, Irene	23 Tomass, Elza L.
4 Morton, Andris	9 Risbergs, Mikelis	16 Fowle, Linda	24 Grinbergs, Ida
4 Neimanis, George J.	10 Balodis, Klementine	16 Israels, Peteris	25 Prieditis-Plekon, Ingrida
4 Rupners, Ints	10 Cirulis, Uldis	16 Neimanis, Andris	25 Salins, Nora Teikmane
5 Auzers, Anna	10 Grigors, Olita	16 Stots, Mikelis	27 Grikitis, Andrejs
5 Cherepes, Daina	10 Vitols, Elvira	17 Belovs, Laura	27 Vedners, Leo
5 Kislers, Anastasija	11 Purins, Karlis	17 Dzilna, Erita	29 Pilmanis, Biruta
6 Juzups, Arturs A.	11 Slokenbergs, Ivars	17 Miemis, Karlis	30 Bekeris, Velta
6 Klavins, Janis V.	11 Veidis, Ingrida	18 Spellen, Aina Lakis	31 Gale, Andrejs V.
6 Klebers, Aija	12 Kaneps, Inese	19 Alksnis, Eleonora	<i>Sveicinām maija jubilārus!</i>

Draudzes gada sapulces laikā Salas Dāmu komitejas priekšn. Ilze Beiniķe un priekšn. vietn. Māra Vilciņa pasniedz 50 gadu dzimšanas dienas jubilejas kliņģeri Ērikam Niedrītim.

2008. gada vasaras nometnes kalendārs:

- 1. periods: no 6. jūlija - 20. jūlijam
- 2. periods: no 20. jūlija - 2. augustam
- Īkšķīšu A nedēļa: no 13. - 19. jūlijam
- Īkšķīšu B nedēļa: no 20. - 26. jūlijam
- Īkšķīšu C nedēļa: no 27. jūlija - 2. augustam
- Valodas nometne: no 3. augusta - 16. augustam
- Valodas Īkšķīši: no 3. augusta - 9. augustam
- Senču nometne: no 10. augusta - 16. augustam
- 3x3: no 17. augusta - 24. augustam
- Melnais lācis 19. jūlijā
- Jāņu dižtarka 21.-22. jūnijā. Istabas sarunājamas ar Janīnu Briģi, tel. (518) 589-9932

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Džamaikā/cittur
Aprīlis – 2008				
Sestd. 5		17:30 Apg. Dāmu kom. konf. dievk. ar dievg.		
Svētd. 6	10:30 Saliņš	Dievkalpojuma nav		
Svētd. 13	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, ar dievg.	14:30 Dievk., Saivars Adrese – skat *	
Svētd. 20	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 27.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Maijs – 2008				
Sestd. 3			12:30 Short Hills, Ģimenes diena ar dievgaldu, Saivars	
Svētd. 4	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 11	10:30 Ģimenes diena ar dievg, Saliņš, seko sarīkojums un skolas izlaidums	10:00 Ģimenes diena ar dievgaldu, Saivars, sarīkojums, skolas uzvedumi		14:00 Džamaikā, Ģimenes diena ar dievgaldu, Saliņš, Džamaikas 55 gadu jubileja
Sestd. 17				12:30 Draudzes namā, Ģimenes diena, Saliņš, seko BBQ
Svētd. 18	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 25	Salā dievkalpojuma nav	.		12:00 Kapu svētki Brāļu kapos

* Saint Mark Lutheran Church, 100 Harter Rd, Morristown, NJ.

Bībeles stundas Jonkeros: 10. un 24. aprīlī, 8. un 22. maijā. 16. martā Garīgās literatūras kopas sanāksme.

5. aprīlī Austrumu Apgabala Dāmu Komitejas Konference Jonkeru baznīcā.

9. maijā Bruklinas skola rīko Lienas Šomas koncertu.

1. jūnijā Iesvētības Jonkeros.

Salas dāmu kom. lūdz, humanitārai palīdzībai Latvijā, viegli lietotas, tīras, apkoptas bērnu un pieaugušo drēbes un apavus, tās nodot Salas baznīcā līdz 15. septembrim.

Latviešu ev. lut. Baznīcas Amerikā JAUNATNES NOZARE

aicina jauniešus piedalīties 3 dienu projektā Latvijā!
no 2. - 4. jūlijam, tieši pirms š.g. Dziesmu Svētkiem.

Projekts: *“Dodiet, un jums tiks dots”* (Lūkas 6:38) dos iespēju jauniešiem piedalīties labdarības darbos, apciemot Latvijas baznīcas un satikties ar Latvijas jauniešiem.

PROGRAMMA

Trešdien, 2. jūlijā: Iepazīšanās Rīgā, Brauciens uz Aglonas Baziliku & pusdienas, Satikšanās ar Latvijas jauniešiem Lašu draudzē (netālu no Daugavpils), Vakariņas & pārnakšņošana Lašos

Ceturtdien, 3. jūlijā: Brokastis Lašos, Bērnu namu apciemošana (Iršos & Sidrabiņos), pusdienas ar bērniem, Vakariņas Rīgā, Vakara Dievkalpojums Rīgas Vecā Sv. Ģertrūdes baznīcā, Pārnakšņošana Rīgā

Piektdien, 4. jūlijā: Brokastis, Sv. Pētera baznīcas apskate & uzbraukšana baznīcas tornī, Jaunieši palīdzēs pusdienu izdalīšanā Rīgas Zupu virtuvē, Rīgas Domas apskate & satikšanās ar Arhibīskapu Jāni Vanagu

Informācija & pieteikšanās līdz 23. aprīlim pie LELBAS Jaunatnes Nozares vadītāja Dāga Demandta:

Tel: 514-704-0193 vai dags@videotron.ca

From Easter morning

On Easter morning Pastor Salins preached: “The resurrected Christ didn’t appear only once. Christ’s appearances have many witnesses. The New Testament invites us to add our testimonies of faith, so that others can pass along the living inheritance that we, ourselves, have received.

From all the many witnesses to the resurrection there is one with whom I most identify: doubting Thomas. Thomas was a person who never accepted anyone else’s testimony. Thomas always asked questions and looked for proof. Thomas’s worldview is akin to a modern person’s skeptical pragmatism.

On the first Easter the other disciples were all gathered behind locked doors, but Thomas wasn’t with them. And suddenly the resurrected Christ appeared in their midst. When the disciples shared this miraculous surprise, Thomas did not believe them.

When Christ appeared again, he showed Thomas his wounds and invited Thomas to touch him. This time Thomas fell to his knees and said to Jesus: “My Lord and my God.” Christ answered: “Blessed are they that do not see but still believe.”

I identify with doubting Thomas because I have not been able to believe without “seeing”. I’m grateful that a “doubting Thomas” like me has known moments when God has mercifully shown me a glimpse of “things unseen”. I want to share a quiet moment of “seeing” Christ that I experienced just recently during our Holy Thursday afternoon service. I was saying the benediction and making the sign of the cross. But then

for just a moment I noticed something surprising at the edge of my field of vision. Maybe I more imagined than saw it, but for a moment it seemed to me that a giant Christ – made of light – appeared at the back of the church in the choir loft. Just a moment later, I realized that this was a trick of the light. The white walls and middle column created the illusion of hands and body. The round fan opening was Christ’s radiant head. This Christ of light was proclaiming: Do not be afraid of destiny’s crossroads because Christ has suffered all – even the nonbeing of death – and the cross is followed by the resurrection. The vision of Christ reminded me that the Crucified One is also the Resurrected One. Christ’s form was composed of the elements of the church. When we assemble as Christ’s people, we realize that the church isn’t only foundation, walls and roof. The church is “Christ’s body” and “each of us is a member”. Our unity in Christ is expressed when “one member suffers and all suffer,” or “when one member is honored all rejoice”. Each of us knows what cross we must bear. No one suffers too little. But there is also no one who has been left untouched by love and peace. We gather on Easter morning so that Christ’s suffering may help us not be afraid of our own suffering and so that Christ’s joyous victory may help us rejoice with each other. Let us thank the chain of witnesses who from the first Easter until this day have shared their experience of faith. Thanks be to God that Christ even invites doubting Thomases to become believers. Amen. “ *Laris Salinš*

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

